

5. Muszę narodzić się na nowo, czyli co Biblia mówi o nawróceniu

1. W jakich słowach Jezus podkreślał konieczność nawrócenia? (s.2)
 2. Jak w następnych słowach wytłumaczył, czym jest nowonarodzenie? (s.2)
 3. Jakie zmiany zachodzą, gdy ktoś nawraca się do Chrystusa? (s.2)
 4. Dzięki czemu dokonano się pierwsze stworzenie? (s.2)
 5. Co jest przyczyną nawrócenia? (s.2)
 6. Na czym polega zmiana w nawróceniu? (s.2)
 7. W jaki sposób wyraża się ta zmiana życia? (s.3)
 8. Od czego wybawiony jest nawrócony grzesznik? (s.3)
 9. Do kogo kierują się grzesznicy w swoim nawróceniu? (s.3)
 10. W swojej rozmowie z Piotrem, Jezus wskazał na stosunek człowieka nawróconego do jego braci. Co powiedział? (s.3)
 11. W jakich słowach wyraża się łaskawa obietnica Boga dana jego ludowi? (s.3)
 12. W jaki sposób dokonuje się to uzdrowienie? (s.3)
 13. W czym objawiają się dowody, że człowiek nawrócił się do Boga? (s.4)
 14. Jaka siła wewnętrzna wstrzymuje nas od grzesznych czynów? (s.4)
 15. W czym wyrazi się doświadczenie człowieka narodzonego z Ducha? (s.4)
 16. Jakiej innej prawdy dowiadujemy się o wierzących w Jezusa? (s.4)
 17. Jaka zmiana dokonuje się dzięki wpatrywaniu się w Jezusa? (s.4)
- Podsumowanie (s.5)

1. W jakich słowach Jezus podkreślał konieczność nawrócenia?

„I rzekł: Zaprawdę powiadam wam, jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do Królestwa Niebios” — Mt 18,3

„Odpowiadając Jezus, rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego” — J 3,5

2. Jak w następnych słowach wytłumaczył, czym jest nowonarodzenie?

„Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego. [...] Wiatr wieje, dokąd chce, i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie; tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha” — J 3,5.8

3. Jakie zmiany zachodzą, gdy ktoś nawraca się do Chrystusa?

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” — 2Kor 5,17 (patrz: Dz 9,1-22; 22,1-21; 26,1-23).

4. Dzięki czemu dokonano się pierwsze stworzenie?

„Słowem Pana uczynione zostały niebiosy, a tchnieniem ust jego całe wojsko ich” — Ps 33,6

5. Co jest przyczyną nawrócenia?

„Jako odrodzeni nie z nasienia skazitelnego, ale nieskazitelnego, przez Słowo Boże, które żyje i trwa” — 1P 1,23

6. Na czym polega zmiana w nawróceniu?

„I nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście” — Ef 2,5

7. W jaki sposób wyraża się ta zmiana życia?

„My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do żywota, bo miłujemy braci; kto nie miłuje, pozostaje w śmierci” — 1J 3,14

8. Od czego wybawiony jest nawrócony grzesznik?

„Niech wie, że ten, kto nawróci grzesznika z błędnej drogi jego, wybawi suszę jego od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów” — Jk 5,20 (patrz: Dz 26,14-18)

9. Do kogo kierują się grzesznicy w swoim nawróceniu?

„Serce czyste stwórz we mnie, o Boże, a ducha prawego odnów we mnie! Nie odrzucaj mnie od oblicza swego [...] przestępców będę nauczał dróg Twoich i grzesznicy nawrócą się do ciebie” — Ps 51,12.13.15

10. W swojej rozmowie z Piotrem, Jezus wskazał na stosunek człowieka nawróconego do jego braci. Co powiedział?

„Szymonie, Szymonie, oto szatan wyprosił sobie, żeby was przesiał jak pszenicę. Ja zaś prosiłem za tobą, aby nie ustała wiara twoja, a ty, gdy się kiedyś nawrócisz, utwierdzaj braci swoich” — Łk 22,31.32

11. W jakich słowach wyraża się łaskawa obietnica Boga dana jego ludowi?

„Ulecę ich odstępstwo, dobrowolnie okażę im miłość, gdyż odwrócił się od nich mój gniew” — Oz 14,4

12. W jaki sposób dokonuje się to uzdrowienie?

„Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni” — Iz 53,5

13. W czym objawiają się dowody, że człowiek nawrócił się do Boga?

„Jeżeli wiecie, że jest sprawiedliwy, wiecie też, że każdy, kto postępuje sprawiedliwie, z niego się narodził”.

„Umiłowani, miłujmy się nawzajem, gdyż miłość jest z Boga, i każdy, kto miłuje, z Boga się narodził i zna Boga” — 1J 2,29; 4,7

14. Jaka siła wewnętrzna wstrzymuje nas od grzesznych czynów?

„Kto z Boga się narodził, grzechu nie popełnia, gdyż posiew Boży jest w nim, i nie może grzeszyć, gdyż z Boga się narodził” — 1J 3,9 (patrz: 1J 5,4; Rdz 39,9)

15. W czym wyrazi się doświadczenie człowieka narodzonego z Ducha?

„Przeto teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie” — Rz 8,1

16. Jakiej innej prawdy dowiadujemy się o wierzących w Jezusa?

„Każdy, kto wierzy, iż Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził, a każdy, kto miłuje tego, który go zrodził, miłuje też tego, który się z niego narodził” — 1J 5,1

17. Jaka zmiana dokonuje się dzięki wpatrywaniu się w Jezusa?

„My wszyscy tedy, z odsłoniętym obliczem, oglądając jak w zwierciadle chwałę Pana, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, jak to sprawia Pan, który jest Duchem” — 2Kor 3,18

Uwaga: Jesteśmy niewolnikami grzechu. Jezus przyszedł na ziemię i cierpiał tak, jak inni ludzie, cierpiał za nas i odkupił nas. Oglądając Go w Jego Słowie, i widząc Go modlitwą i medytacją, służąc Mu w służbie innym, możemy się przemieniać w chwałę Jego Istoty. Potem bezgranicznie wierząc, będziemy mogli ujrzyć Go „twarzą w twarz”.

Podsumowanie

Jeśli należymy do Chrystusa, nasze myśli są z Nim, a najprzyjemniejsze rozważania o Nim. Jemu poświęcamy wszystko, co mamy. Pragniemy stać się do Niego podobni. Czujemy tchnienie Jego ducha. Pełnimy wolę Boga. Żyjemy według Jego upodobania. Dopóki nie zmienimy naszych serc i sposobu życia, nie może być mowy o prawdziwej pokucie. Dopiero gdy grzesznik wypełni swoje obowiązki wobec Boga, wyzna swoje grzechy, umiłuje Pana i bliźnich — może być pewny, że przeszedł z śmierci do życia.

Im mniej będziemy doceniać siebie, im większą cześć oddamy nieskończonej czystości i świętości Zbawiciela, tym chwalebniejsze będziemy mieli pojęcie o Jego Boskim charakterze i tym mocniej odzwierciedlimy sobą Jego obraz.

* * *

opracowanie pytań: Rajmund Dąbrowski

komentarz: Ellen G. White